

Lidija, purpuro pardavėja

***Pagrindinė eilutė: „Ir viena moteris, vardu Lidija, purpuro pardavėja iš Tiatiros miesto, garbinanti Dievą, klausėsi mūsų; Viešpats atvėrė jos širdį, kad ji klausytųsi ir priimtų tai, ką sakė Paulius.“
Apaštalų darbai 16:14***

***Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Apaštalų darbai 16:11–15, 40***

Šios dienos pamoka susijusi su Evangelijos skleidimu Europoje. Po pirmosios misionieriškos kelionės Paulius susipažino su Silu. Paulius nusprendė, kad atėjo tinkamas laikas leisti į antrąją misionierišką kelionę per Siriją, Kilikiją, Derbę ir Listrą, kartu su Silu. Šiose vietose jie stiprino tikėjimą, kurie jau buvo priėmę Viešpatį per apaštalo pirmąją misionierišką kelionę. Apaštalų darbai 15:40, 41; Apaštalų darbai 16:1, 4

Iki šio momento sėkmingai vykdęs misiją, Paulius ketino keliauti į šiaurę ir rytus per Mažąją Aziją. Tačiau aplinkybės trukdė šiam planui, kol apaštalas priėjo prie išvados, kad Viešpats stabdo šiuos jo pastangas. Sapne Paulius pamatė vyriškį, apsirengusį kaip makedonietis, kuris jį šaukė ir sakė: „Ateik į Makedoniją ir padėk mums.“ Priėmęs tai kaip dievišką vedimą, Paulius nedelsdamas pradėjo kelionę, kuri jį atvedė į Europą. (Apaštalų darbai

16:6–10) Tai buvo neabejotinas įrodymas, kad us Dievas prižiūri visus savo Bažnyčios reikalus.

Filipai, vienas iš pagrindinių Makedonijos miestų, buvo pirmoji vieta, apie kurią raštuose užfiksuota, kad Europoje buvo skelbiama gera naujiena. Paulius ir jo bendrakeleiviai sužinojo apie nedidelį religinį susibūrimą, kuris kiekvieną savaitę vyko upės pakrantėje už miesto vartų. Tai buvo maldos susirinkimas, garbinimo ir bendravimo vieta. Ten susirinkusieji buvo daugiausia, jei ne vien tik, moterys. Apaštalų darbai 16:12, 13

Tarp šių moterų buvo Lidija, apie kurią mūsų pagrindinėje eilutėje rašoma, kad ji „garbino Dievą“. „Purpuro pardavėja“ reiškia jos profesiją – dažų gamintoją. Senovėje dažai buvo gana brangūs, o žinios, kaip juos gaminti, teikė finansinę naudą. Dėl šios priežasties manoma, kad Lidija gyveno pasiturinčiai. Išgirdusi Paulių skelbiant Evangeliją, ji ne tik atvėrė savo širdį ir apšvietė savo supratimo akis, bet ir buvo paskatinta paklusti jai visiškai pašvęstai. Tą pašvęstumą ji ir „savo namų žmonės“ įtvirtino vandens krikštu. Apaštalų darbai 16:14, 15

Priėmusi Evangeliją, Lidija savo namus ir išteklius panaudojo Dievo tarnystei, pakviesdama Paulių ir jo bendrakeleivius apsistoti pas ją. Ji svetingumą laikė ne našta, o privilegija. Priimdama Viešpaties tarnus, ji pagerbė Dievą ir sustiprino Tiesos darbą toje vietoje. Apaštalų darbai 16:15

Lidijos svetingumas moko nuolankumo ir tinkamos dvasinės mandagumo. Paulius ir jo bendrakeleiviai nesikišo jai į gyvenimą ir nereikalavo paramos, nors jie buvo suteikę dvasinių dalykų jai ir jos namams. Ji, kita vertus, nuoširdžiai primygtinai kvietė, sakydama,

kad jei jie laiko ją ištikima Viešpačiui, teateina į jos namus. Tai rodo tiek jos nuoširdų troškimą tarnauti, tiek atsargų Pauliaus ir jo bendrakeleivių požiūrį, kurie vengė primesti savo valią kitiems.

Lidijos pavyzdys rodo, kad Dievas gali panaudoti vieną atsidavusį žmogų daug platesniame dieviškame plane. Tai mums primena, kad jokia nuoširdi tarnystė nėra per maža, kai ji atliekama Viešpačiui. Paruošta širdis, ištikima įtaka šeimoje ir svetinga dvasia – visa tai gali tapti palaiminimo kanalais.